

ČRNO *na* BELEM

VESTNIK SINDIKALNE PODRUŽNICE ŠT. 1 »LJUDSKA PRAVICA« — LJUBLJANA, 20. SEPTEMBRA 1947

NAŠI NOVI UDARNIKI

Naš delovni kolektiv je slavil v torek, 16. t. m. nekak hišni praznik. Proglasili smo drugič v našem podjetju udarnike, zato pojem »udarnik« za nas ni nov. Vendar bi hotel poudariti, da so ti udarniki tovariši, ki s svojim delom pomagajo dvigniti produkcijo v naši industriji, ki pomagajo, da bo naša industrija prispevala tisti delež, da bo izpolnila tiste naloge, ki jih naš veliki petletni plan od nas zahteva. Upam, da si je že vsak toliko na jasnem, da so tudi pred nas postavljene velike naloge, kljub temu, da nismo direktno vključeni v petletni plan. S porastom celotne industrije, z dviganjem ravni v našem kulturnem in materialnem življenju rastejo vzporedno tudi potrebe po naših izdelkih. Naša dolžnost do skupnosti pa je, da storimo vse, da do najvišje možne mere te naloge izpolnimo. Tovariši, ki smo jih proglasili za udarnike, so razumeli, kaj skupnost od njih pričakuje in kaj je njihova dolžnost do skupnosti. S svojim delom so to dokazali. Ko jih sedaj proglašamo za udarnike, ko jim dajemo ta časten naziv, jim dajemo s tem priznanje za vse njihovo delo.

Naši novi udarniki so naslednji tovariši:

1. **Tov. Požnel Franc**, strojni stavec. Naslov udarnika prejme, ker je tri mesece zaporedoma presegal normo povprečno za 35%. Kljub visokemu prekoračenju norme pa je negov stavek kvaliteten in skoraj

brez napak. Posebej pa je pohvale vredna njegova skrb za stroj in matrice.

2. **Tov. Perovšek Franc**, strojni stavec. prejme naslov udarnika, ker je tri mesece zaporedoma prekoračil normo povr. za 25%.

3. **Tov. Krašović Franc**, strojni stavec, prejme naslov udarnika, ker je tri mesece zaporedoma prekoračil normo povprečno za 28%. **Tov. Krašovec** je s svojimi 61 leti eden najstarejših tovarišev in vendar je kvantiteta kakor tudi kvaliteta njegovega dela na višku.

4. **Tov. Jurkovič Peter**, strojni stavec, prejme naslov udarnika, ker je tri mesece zaporedoma presegal normo za 29%.

5. **Tov. Ježek Rudolf**, strojni stavec, je presegal tri mesece normo povprečno za 28% ter se zato proglašaja za udarnika.

6. **Tov. Štrukelj Vinko**, kemigraf, prejme naslov udarnika, ker je tri mesece zaporedoma presegal normo povprečno za 74%. Velika zasluga tov. Štruklja je, da so se uvedle in izpeljale norme v kemigrafiji in s tem dvignila produkcija oddelka.

7. **Tov. Korenčan Janez**, kemigraf, prejme naslov udarnika, ker je tri mesece zaporedoma prekoračil norme povprečno za 40%.

8. **Tov. Hvastja Franc**, kemigraf, prejme naslov udarnika, ker je tri mesece zaporedoma prekoračil norme povprečno za 35%.

Poleg spredaj navedenih udarnikov zasluži vso pohvalo strojni stavec tov. Šegula

Konrad. Med prvimi je pričel resno delati po normah ter jih tudi visoko presejal. Z zboljšanjem kvalitete, t. j. z zmanjšanjem napak bo tudi tov. Šegula zaslužil naslov udarnika.

Tako je bilo torej v našem podjetju proglašanih osem novih udarnikov. Morda se je kdo čudil, ko je zvedel imena in ugotovil, da so proglašeni za udarnike samo strojni stavci in kemigrafi. Upravičeno se bo vprašal, ali mar ni v drugih oddelkih nikoogar, ki bi zaslužil ta časten naziv, ali so morda v ostalih oddelkih sami slabi delavci ali celo sami lenuhi. Ne, prav gotovo ne! Trdno smo prepričani, da marsikateri delavec ali delavka v našem podjetju zasluži naslov udarnika v isti meri, kot danes proglašeni udarniki. Vsa nesreča je le v tem, da se v ostalih oddelkih premalo dela po normah, da se norme jemlje premalo resno, ali pa da se za norme sploh ne zanimali. Norme, odnosno odstotki prekoračenja norm, so pa merilo, na podlagi katerega se proglašajo udarniki. Zato pozivamo tovariše in tovarišice v vseh oddelkih, da pristopajo k delu po normah, da predlagajo norme in njih izvedbo. Čas je, da se otresemo vseh pomislekov in bojazni pred normami. Nobenemu pridnemu, poštenemu in zavednemu delavcu ni norma nevarna. Prav norma je tista, po kateri je delavec pravilno nagrajen za svoje delo. Le lenuhom in zabušantom ne morejo biti norme všeč.

Požnel Franc

Perovšek Anton

Krašović Franc

Jurkovič Peter

Ježek Rudolf

Štrukelj Vinko

Korenčan Janez

Hvastja Franc

TEKMUJMO!

26. septembra bo drugi kongres Ljudske fronte Jugoslavije. Takrat bodo delegati iz vse države pregledali delo in uspehe preteklih dveh let po prvem kongresu dalje. Nemogoče bi bilo tudi v grobem naštetih vse te uspehe. Vsak dan slišimo o novih in novih zmagah našega delovnega ljudstva, slišimo o požrtvovalnih naporih, ki nas iz dneva v dan vodijo v lepše življenje. Člani Ljudske fronte in v Sloveniji člani OF so to, ki so na temeljih, postavljenih v domovinski vojni, začeli graditi novo lepo zgradbo FLR Jugoslavijo. Prva petletka je prvo nadstropje te zgradbe in že v njem bo marsikaj takega, kar do sedaj pri nas sploh še nismo imeli in že v njem bo življenje našim državljanom lepše, kot ga velika večina v stari, gnili stabbi prejšnje Jugoslavije ni imela. Potem pa bomo gradili še nova nadstropja.

Evo, zakaj je sklican kongres Ljudske fronte. Takega velikega dela nismo bili vajeni, takih veličastnih zmag v dobrobit ljudstva še nismo doživeli in se moramo zato še in še učiti, še in še spremenjati naš odnos do dela in skupnosti, še in še utrjevati v sebi zavest o naši novi politično-gospodarski stvarnosti. In prav zato, ker je takega velikega pomena kongres Ljudske fronte, se nanj vsi naši narodi pripravljajo z velikimi delovnimi akcijami — kot dobri in vedno boljši člani Fronte. Predkongresno tekmovanje je zajelo vse naše tovarne, podjetja in ustanove.

Sklenili smo, da bomo tekmovali tudi mi — člani sindikalne podružnice Ljudske pravice. Imeli smo sestanke in sprejeli smo nove sklepe glede tekmovanja. Sprejeli smo jih — ali jih bomo tudi zavestno izpolnjevali? Vsi? Nekaterih sploh ni bilo na sestanku, ko so se njihovi tovariši odločali za tekmovanje, nekateri so samo nemo prikimavali in spet drugi so si mislili: zakaj pa je to potrebno. Toda s tem še ni rečeno, da vsi ti nočejo biti dobri člani Fronte, da nočejo sodelovati v naših skupnih naporih in dā jim ni mar za petletko. Bolj drži, da se še ne zavedajo prav pomena pšega tega, da so z eno nogo še daleč zadaj. V tem je važna naloga osega našega sindikalnega dela in prav tako tudi tekmovanja, da tem ljudem odpiramo oči, da jim pomagamo naprej. Pa ne bodo naši sestanki več tako mrtvi, pa ne bo več toliko nerazumevanja, ampak se bo požrtvovalnemu delu (ki ga opravljajo tudi mnogi od teh, ki jih na sestanku ni, ali ki stojijo ob strani) pridružila tudi trdna in neomajna zavest čemu tekmovanje, čemu udarniki, čemu prostovoljno delo — da je vse to njim samim in vsej naši domovini v korist.

Tako pa se zaenkrat še ne moremo pohvaliti, da z našim tekmovanjem dosega njegov pravi pomen. Samo en primer: večina oddelkov je v svojih načrtih za predkongresno tekmovanje vnesla točko, da bodo zboljšali delovno disciplino. (V nekaterih oddelkih trde celo, da bodo odpravili neupravičene in upravičene izostanke, v čemer je ta nesmisel, da upravičenih izostankov ni mogoče odpraviti, ker resnično bolan ne bo mogel nikdar na delo.) Tekmovanje se je začelo v sobo, to in v ponedeljek je mnogo naših tovarišev s krepko zamudo prihajalo na delo. Tudi pol ure prekasno so prispeli nekateri. To je proti grobo kršenje delovne discipline, drugič pa je kaj slab porok, da bo mogoče izpolniti tudi tiste točke tekmovanja, ki govore o doseganju in preseganju normiranega količnika.

Vendar tekmuje! In večina naših tovarišev se je resno zavzela za tekmovanje. Za seboj naj potegnejo tudi ostale!

KAKO BOMO ZNIŽALI PROIZVODNE STROŠKE

V prvi petletki mora naša industrija znižati proizvodne stroške za 12%, v drugem polletju 1947, ki je v teku, pa za 2,57%. Ker imamo možnost znižati omenjene stroške v največji meri z večjo proizvodnostjo dela, — pomožni material ne pride veliko v poštev, — je naša naloga temeljito preštudirati in izdelati plan, kako bomo dvignili proizvodnost dela.

Proizvodnost bomo dvignili z večjim številom izdelavnih ur, pri istem številu delavstva in pri isti vsoti skupno opravljenih ur. Zvišanje produktivnega količnika bo pripomoglo k zmanjšanju neproduktivnega dela. Uvedba in prekoračenje norm dviga število prodanih izdelavnih ur, pri obeh primerih pa ostanejo upravni stroški isti. Jasno je, da se na ta način naši proizvodni stroški nižajo, nižja se naša lastna prodajna cena.

V okviru predkongresnega tekmovanja si je naš statistični oddelek zadal nalogo, izdelati grafikone o nihanju proizvodnje za posamezne oddelke, kjer nam bo razvidno, ali napredujemo, ali smo kaj naredili za dvig proizvodnje.

Danes se bom pa ustavil konkretno pri enem najvažnejših oddelkov za obseg produkcije, to je pri strojnici. Kako bomo morali v tem oddelku zvišati produkcijo? Ker imamo le malo avtomatičnih strojev, je naša naloga, da dano kapaciteto izkoristimo do največjih možnosti. Odpraviti moramo stare metode, odpraviti moramo sistem »mojega« stroja in uvesti večstrojni sistem. Dogodili so se primeri, da sosedu, ki mu je stroj lepo tiskal, niti na misel ni prišlo, da bi sotovarišu pomagal, ker to ni bil »njegov« stroj. Vedeti pa moramo, da bomo dvignili proizvodnost naših strojev največ s tem, če bomo skrajšali čas priprave. Ni

vseeno, če stroj teče 8 ur ali 4 ure. Zato je nujno potrebno, da uvedemo sistem, ki ga imajo v Sovjetski zvezi. Nekaj strojnikov samo pripravljajo, tisk pa nadzorujejo manj kvalificirani. Pri tem sistemu ne moremo postaviti predpisanega števila strojev na enega strojnika niti za pripravo, niti za nadzorovanje. Cilj nam mora biti, da z vzajemnim delom dosežemo čim večjo kapaciteto naših strojev. Prepričani bodimo, da bomo zmanjšali proizvodne stroške najmanj za 5%, če bomo »prekršili« stare navade. Pozdraviti moramo to, da smo že pričeli z izobraževanjem delavk pri pripravah, kar je prav gotovo korak naprej.

Važno pa je tudi, da je organizacija pripravljanih del od kraja izvedena. Forme naj vedno že zaprte čakajo na stroj, še preden je naklada gotova. Pri zapiranju uporabljamo priučene moči. Papir za naklado naj bo ob pravem času pripravljen. Umivanje in mazanje stroja naj se vrši med pripravo. Jutranje mazanje strojev naj opravi pomožne moči pred pričetkom dela. V stroj mora iti stavek res »goden za tisk«, ure čakanja zaradi revizij naj odpadajo. Za strežbo stroja naj bodo na razpolago pomožne moči, tako da izvežbana vlagalka ne ustavlja stroja zaradi nakladanja papirja.

Našteli bi lahko še več stvari, ki še danes zavirajo proizvodnjo zaradi nepravilne organizacije, toda mislim, da je dolžnost vsega delavstva ne samo v strojnici, ampak v vseh oddelkih, zlasti pa oddelkov vodij, da temeljito pregledajo svoj sektor dela, postavijo slehernega delavca pred njegove dolžnosti, ker marsikdo sam ne ve, kaj zahteva dobra organizacija dela od njega.

KULTURNO-PROSVETNA KOMISIJA POROČA

Razni tehnični zadržki so nam prepredčili, da ni še danes reorganiziran študij naše podružnice. Zato je treba, da v naslednjem tednu brez odloga izvedemo tole:

1. Izdelati študijski program za študij marksizma-leninizma, osvobodilne borbe, petletnega plana in bralnih krožkov.

2. Izbrati in razporediti inštruktorje ter njihove namestnike.

3. Tehnično urediti krožke po snovi in oddelkih in začeti s študijem naslednji teden.

Zato prosimo, da v tem času zastavijo vsi člani naše podružnice svoje sile zato, da bo organizacija našega študija čim popolnejša in čim uspešnejša tudi v tem, da bo zajela vse, ki hočejo osebnega in skupnega napredka in ki se ne bodo izmikali naporom za izvedbo postavljenih nalog.

Snov bo izbrana tako, da jo bo vsak član lahko sledil in jo obvladal.

Prihodnje dni bo torej kulturno-prosvetna komisija pristopila k izvedbi te naloge. Zato naj bo tole sporočilo poziv vsem članom podružnice na diskusijo in predpripravo za čim hitrejšo in čim uspešnejšo organizacijo študija naše sindikalne podružnice.

Knjižnica je odprta

Naša knjižnica je odprta za vse članstvo naše podružnice. Zdi se, kakor da mnogi tega ne vedo. Le redki so pokazali doslej zanimanje za njo. Zelo malo jih je, ki so vsaj prebrali seznam, kaj vsebuje knjižnica.

Knjižničar seveda ne sme obupati spritno tako majhnega zanimanja za čtivo in

vas bo moral vabiti in vabiti, dokler vas ne bo privabil ne le v rdeči koticček, temveč tudi do knjižne omare.

Knjižnica je odprta vsak delavec eno uro po delu v tiskarni. V tisti uri imate dovolj prilike, da se pozanimate, kaj že imamo v knjižnici in si izposodite kakšno lepo knjigo. Že zvezkov samih novih knjig je nad 190. V stari uredniški knjižnici smo tudi pridobili več sto leposlovnih knjig, po večini starejših izdaj, precej pa tudi novjših. Knjižnica se bo stalno izpopolnjevala. Vsak mesec bo bogatejša. Kdaj boste vse to prebrali? Ne oklevajte! Oglasi se že danes v čitalnici!

Knjige izposojamo brezplačno. Vzameš jih seveda lahko domov. Nekateri so mislili, da lahko berejo le v čitalnici. V čitalnici je dovolj drugega čtiva: dnevnikov, tednikov, revij. Treba jih je vzeti le v roke in brati. Teh ne izposojamo domov. Knjižničarka pa lahko posodi tudi kakšno brošuro iz knjižne omare, če jo že kdo hoče brati v čitalnici.

Ali bi ne bilo v čast naši podružnici, če bi imela tudi bralne skupine? Najbolj vneti bralci bi se včasih zbrali. Porazgovorili bi se o posameznih knjigah in kaj bi lepega skupaj prebrali. Lepo bi pa bilo tudi, da bi posamezni bralci med seboj tekmovali. Kako? Kdo bo najbolj pogosto obiskoval knjižnico in prebral s pridom naj več lepih knjig. Vodili bomo statistiko. Kdor se bo odlikoval, mu bomo izkazali posebno priznanje. Pripravili mu bomo tudi lepo darilo.

Torej: Knjižnica je odprta!

17 NAŠIH ZAPOVEDI

Vsi bi jih morali znati. To pa ne pomeni, da bi se jih morali učiti na pamet. Gre za naše naloge — za naloge sindikalne podružnice. Nalog se pa ne učimo napamet. Naloge izpolnjujemo.

Glavni odbor sindikatov Slovenije je letos julija na svojem drugem plenumu sprejel 17 silno pomembnih sklepov, ki jih morajo sindikalne organizacije izpolnjevati in izpolniti, da bomo vsi skupaj izpolnili tudi petletni plan. Ali te sklepe poznamo? Le redki tovariši so med nami, ki vsaj vedo, da so bili ti sklepi sprejeti. Dolžnost sindikalne organizacije je, da seznanijo svoje članstvo s temi našimi zapovedmi. To dolžnost bo naša podružnica izpolnila tako, da vas bo seznanjala stalno na tem mestu s sklepi II. plenuma; da vam bo prikazovala, kako sklepe uresničujemo; da bo polagala obračun o vsem našem delu v zvezi s sklepi.

Naša podružnica ima v okviru teh sklepov posebne naloge. Tem nalogam bomo morali posvečati največjo pozornost. Ob tej priliki se bomo dotaknili le na splošno naših nalog, ki jih vsebuje 17 sklepov.

Prvih 6 sklepov govori o študiju plana, strokovnem izobraževanju in napredovanju kadrov, o pritegnitvi čim večjega števila vajencev in žensk v proizvodnjo. Sedmi, osmi in deveti sklep naštevajo naloge za izboljševanje dosedanje organizacije socialističnega tekmovanja; da je treba pospeševati tekmovanje in udarništvo; voditi točno evidenco nad izpolnjevanjem proizvodnega načrta ter dnevno seznanjati članstvo o izpolnjevanju nalog itd. V zvezi s tem so nadaljni trije sklepi: 10., 11. in 12., ki govorijo o normah, plačah in izboljšanju delovnih pogojev ter o delovni disciplini. Drugih pet sklepov je posvečenih neposrednemu izboljševanju gmotnih življenjskih razmer delavcev in nameščencev; preskrbi, stanovanjskemu vprašanju in skladu vodstev.

Premalo bi bilo, če bi se samo seznanili s temi sklepi. Seznaniti se moramo z

njimi zaradi tega, da jih bomo tudi izpolnjevali. Prav vseh 17 sklepov pride v poštev za našo podružnico — v večji ali manjši meri. Nekatere smo že začeli izpolnjevati. Dosegli smo več ali manj lepe uspehe. Toda to nas nikakor ne upravičuje, da bi smeli biti zadovoljni le s tem ter da bi se ne zanimali za druge naloge. Treba bo napraviti temeljit obračun o vseh naših nalogah. Izprašati si bomo morali vest in še precej strogo.

V naslednjih člankih bomo prereševali sklep za sklepom, nalogo za nalogo. Hkrati želimo, da bi vas sodelovalo čim več. Zato bomo na tem mestu objavljali vaša vprašanja v zvezi s sindikatom in odgovore na nje. Če želite zvedeti kar koli ali se o čem poučiti — vprašajte. Napišite nekaj besed, če ne že vsaj nekaj vrstic. Urednika bo veselilo sodelovanje vsakogar ter bo zelo rad odgovarjal.

Pišitel!

JEZIKOVNI KOTIČEK

Sindikalist ali sindikalni član?

Tudi lepota jezika nam bo pri srcu. Prav zaradi tega, ker se marsikdo za jezik sploh ne zmeni ter piše, kakor se mu pač primeri. Jezik je postal mučenik. Če pojde tako dalje, jezika sploh ne bo več. Ostal bo le razmrcvarjen mučenik — zmes žargonov brez jezikovnih pravil, da o lepoti sploh ne govorimo. Jezik je sredstvo za sporazumevanje med ljudmi. Čim jasnejši je jezik, tem bolje služi temu namenu; jase jezik je pa samó lep. Kakšen je pa lep jezik? Lep jezik je pravilen. Poznati moramo torej jezikovna pravila. Toda ne le poznati, temveč jih tudi znati uporabljati. Pravite, da to ni tako preprosto. Seveda ni. Prav zato se pa moramo pošteno potruditi: spoštovati moramo jezik, varovati njegovo lepoto in mu zato posvečati pozornost

tudi v našem listu. Že tradicija je, da so tiskarniški delavci tudi ljubitelji lepega jezika, ker so v tesni zvezi ne le s črko, temveč tudi z besedo. To lepo tradicijo bomo gojili tudi mi.

Načnimo prvič vprašanje, ki se morda na prvi pogled ne zdi jezikovno: Kaj je pravilnejše — sindikalist ali sindikalni član, odnosno član sindikata? Med nekaterimi tovariši se je namreč že vnel prepir o tem vprašanju.

Kaj bi odgovoril jezikoslovec? Najbrž bi se tudi vsi jezikoslovci ne strinjali. Po moji sodbi — jaz namreč nisem jezikoslovec, ampak le ljubitelj lepega jezika — gre za dva pojma: »sindikalist« ni isto kakor sindikalni član. Sindikalist je človek, ki je pristaš sindikalizma, zato je sindikalist lahko tudi tisti sindikalni član, ki je delaven v sindikalni organizaciji — torej zaveden član. Vsak sindikalni član potemtakem ni sindikalist; nekateri sindikalni člani se za sindikat sploh ne zmenijo. Ali so ti sindikalisti?

Končnica -ist pomeni pristaša nekega gibanja ali svetovnega nazora: komunist, socialist, anarhist, fašist, materialist, idealist itd. Tudi beseda »sindikalist« ni izjema. Res pa nekateri rabijo ime sindikalist splošno za sindikalne člane. To ni kakšna jezikovna napaka; morda gre le včasih za neprimeren izraz. Kdor se bo hotel jasneje izražati, bo pa delal zdaj še razliko med sindikalistom in sindikalnim članom.

Bolje je sindikalni član kakor član sindikata. V slovenščini ni lepo rabiti roditnik (genitiv) samostalnika, kjer je navadnejši pridevnik. (Rodilnik je drugi sklon samostalnika sindikat — »sindikata«; pridevnik pa »sindikalni«.) Pod vplivom srbohrvaščine (toda slabe, zakaj tudi v lepi srbohrvaščini se izogibljejo roditnika, kjer ni potreben in ne primeren) se je raba genitiva v slovenščini silno razpasla, ne le na škodo lepote, temveč tudi jezikovne jasnosti. O tem se bomo pa še pomenili.

Brez »črne umetnosti« bi bilo življenje — črno.

OH, TA NAŠA PRESKRBA

»Tovariš predsednik, v tem in tem sindikatu so dobile tovarišice ženske hlačke, kombineže, svilene obleke...« Kar v eni sapi je hitela pripovedovati tovarišica, ki je priletela k tov. predsedniku.

Hm, tovariš predsednik nekaj časa premišljuje in vpraša, kdaj, kje in kako se je posrečilo temu in temu sindikatu, da je za svoje tovarišice nabavil tako čudovite ženske potrebščine. Kajti tovarišu predsedniku ni vseeno, ali so tovarišice v podjetju brez svilenih oblek, brez kombinež in še celo ne brez hlačk. Hitro se napoti k tovarišici, ki je poverjena, da skrbi za preskrbo.

»O, kdo ti je pa že spet to povedal, saj ni nič res, samo izmišljujejo si ljudje,« mi je odgovorila vedno prijazna in uslužna tov. Mira.

No, in tovariš predsednik se s tem odgovorom ni zadovoljil. On skrbi za svoje ljudi in je šel vprašat še drugam. Kam? Telefon! Št. 49-26! Krajevni odbor.

»Halo! Tovariš, ali je res, da je ta in ta sindikat nabavil za svoje članice to in to? In ali je naš krajevni odbor dobil za sindikalne podružnice grafične industrije svilene obleke, kombineže, hl...?«

»Ne! Nam ni bil nakazanega prav nič takega blaga! Če bomo kaj dobili, boste tudi vi deležni. Sploh pa — gotovi ljudje namenoma raznašajo take govornice, samo da bi razburjali članstvo.«

Vidite — tak je bil odgovor od vseh strani.

In tovariš predsednik ni mogel zadovoljiti svojih tovarišic, kljub temu, da bi jim silno rad ustregel.

Tovariš predsednik, bela moka. Pomislite, bela moka! In deset kilogramov na osebo! Danes mi je pripovedovala tovarišica! Naš sindikat pa nič! Ja tak sindikat...

In tovariš predsednik bi tudi rad jedel bel kruh in morda še pogačo — toda kje dobiti belo moko?

Sedaj pa tovariš predsednik ni šel več k tov. Miri, ampak naravnost k telefonu. Zopet 49-26!

»Halo! Ali vam je kaj znanega o tem, da so tam in tam dobili vsi člani sindikata po 10 kg bele moke? Pri nas je veliko razburjenje, da jim nič ne »prikomandiramo« in da naj tak sindikat hudič... itd.«

In prijazen glasek odgovori, da krajevnemu odboru ni nič znanega o beli moki in če bi kateri koli sindikat dobil to dobroto, bi gotovo tudi za grafičarje nekaj ostalo. Zaenkrat pa bele moke najbrž ne bo.

In tovariš predsednik zopet ni mogel ugoditi želji članstva in tudi samemu sebi — ne.

Drva! Tovariš predsednik! V tem in tem sindikatu je pa res izvrsten predsednik! Pomislite, vsi, od prvega do zadnjega so dobili po dva metra krasnih bukovih drv, ne okroglic, krasna suha, debela bukova drva...«

»Kje pa, kako pa? Ali imajo tam mogoče na razpolago kamione? Ali je članstvo samo prevažalo drva?« sprašuje tov. predsednik zaskrbljeno.

»Ne, ne, sindikat jim je preskrbel. Vsakemu so drva pripeljali kar na dom! Pri nas pa nič! Ojoj tak sindikat!«

In ali si morete misliti, kako hudo je bilo tovarišu predsedniku, da svojemu članstvu sindikat kaj takega ne more preskrbeti.

Pa naš predsednik ne vrže puške tako hitro v koruzo. Šel je naravnost do vodstva podjetja in prosil za kamion. Toda naš kamion — tako majhen je, da bi vozil drva za vse prosilce najmanj leto dni in še jih ne bi dobili vsi. In zopet je padlo vse v vodo. Da, da — prevoznih sredstev ni in zato bo tako težko z drvimi, čeprav se ves odbor dobro zaveda, da drugega izhoda ni.

In tako skoraj dan za dnem. Vse naj ve in vsej naj preskrbi tovariš predsednik. Mnogim izmed tovarišev in tovarišic ni znan ustroj sindikalnega odbora in se zato v vseh zadevah obračajo naravnost na tovariša predsednika.

»Jaz nisem referent za preskrbo,« odgovori tov. predsednik.

»Ampak ti moraš vse vedeti, zato si pa predsednik.«

Vidite, tovariši in tovarišice, to ni tako! Referent za preskrbo je tovarišica Mira, katero vsi poznate. Za vse informacije in želje glede preskrbe se oglasite pri njej. Ona vam bo rade volje dala odgovor na vaša vprašanja.

NEUSPEHI PROSTOVOLJNEGA DELA

V maju mesecu so Rajonski sindikalni sveti pozvali vse sindikalne podružnice, da se v svrhu čim hitrejšje obnove in izvedbe petletnega plana udeležujejo v svojem prostem času prostovoljnega dela. To je bilo potrebno predvsem zato, ker primanjkuje težakov. Kakor ostale je tudi naša podružnica zbrala prijave, katerih je bilo 244. No, in začelo se je delo. V razdobju 4 mesecev je bila naša podružnica pozvana osemkrat, da pošlje svoje prostovoljce. Tu se je pokazalo, kako malo so zavedni člani našega sindikata. Povprečno se je dela udeleževalo ca 100 ljudi. Največje število smo dosegli pri delu na Tržaški cesti in to 179, najmanjše pa 21. 8. na delu v Šiški, kjer se je udeležilo dela 38 oseb ali 7.98% članstva sindikata. Poglejmo si udeležbo na ta dan po posameznih oddelkih. Prva številka pomeni število udeležencev, druga pa procent udeležbe od števila zaposlenih oseb v oddelku.

Ročna stavnica	1	2.63
Strojna stavnica	1	4.35
Stereotipija	—	—
Strojnica	2	3.28
Litografija	2	5.—
Bakrotisk	—	—
Klišarna	1	5.—
Knjižgozavnica	6	7.23
Sklad. delavnice	2	10.51
Pisarna tiskarne	8	14.81
Uprava	8	17.78
Uredništvo	5	10.—
Kmečki glas	2	16.67
Borba	—	—

Vsekakor so to porazne številke, pred katerimi mora biti sram vsakega člana našega sindikata, posebno pa še tedaj, če pogleda druge podružnice, kjer se udeležuje dela povprečno 75% članstva. Edina svetla točka je tov. Zrnc Anton iz knjižgozavnice. Omenjeni tovariš se je samoiniciativno udeleževal dela ne samo z našo podružnico, marveč tudi v svojih ostalih prostih urah in opravil 90 prostovoljnih ur, za kar je prejel od MLO bronasto in srebrno značko. Nujno potrebno bi bilo, da si vzamemo tega tovariša za zgled in ga posnemamo, če pa že ne to, pa da se udeležujemo vsaj skupnega prostovoljnega dela.

Naš škrat

Prav gotovo ni nikogar med nami, ki ne bi še ničesar slišal o »tiskarskem škratu«. Ta škrat dnevno dela težave našim stavcem, ko seje napake med besedilo in s tem zbija procente pri normah. Prav ta škrat je postal »sotrudnik« našega lista. Nihče ga ni opazil, niti k besedi se ni javil, ko smo razpravljali, kako spraviti »Črno na belem« na beli dan. Pa je kljub temu prav »udarniško« prispeval k prvi številki. V vsakem stolpcu lahko najdemo njegove sledove. Omenjamo pa samo nekatere, ker za vse ni dovolj prostora.

V članku »Zakaj ni naša produkcija večja?« na drugi strani v drugem odstavku drugega stolpca, ko govori avtor članka o dvigu produkcije v kemigrafiji za 50%, si je mislil naš škrat, zakaj ne bi potem znižali ceno za isti procent. Pa vendar je ta odstotek manjši, ker z dvigom produkcije niso še zmanjšani stroški materiala, niti režijski stroški in isti višini.

Na tretji strani v članku »Grafikoni so večjega pomena, kot si mislimo« je v drugem stolpcu koncem prvega odstavka spremenil »fotografijo« v »litografijo«. Škrat je gotovo opazil, kako so redno in točno izpolnjeni tam grafikoni, pa je namenoma

NAŠA FIZKULTURA

V CELJU SO ZMAGALI NAJBOLJŠI

V Celju so se zbrali v nedeljo grafični fizikulturni aktivni iz vse Slovenije, da v plemeniti športni borbi pomerijo svoje moči. Ob zvokih godbe, med vihrajočimi zastavami so korakali mladi športniki od nogometišev do lahkoatletov po ulicah Celja na igrišče Glazijo, kjer je bilo tekmovanje.

Našo podružnico je zastopalo 30 tovarišev in tovarišic. Prva točka tekmovanja je bil peterboj za moške in troboj za ženske. Zmagali sta naši ekipe, med posamezniki so bili pa najboljši Potočnik Miro, Kregar Jaka, Jarc Mira in Vrviščar Majda. Ker točnih rezultatov še nimamo, vam s številkami postrežemo prihodnjic.

Največje zanimanje je bilo pa vsekakor za nogometni brzoturnir, kjer je šlo za pokal. Ker je bilo nekaj naših igrancev odsotnih in smo jih morali zamenjati z rezervami, smo bili v dvomih, če bomo pokal odnesli.

Prvo igro smo igrali z Mariborčani, naši igralci se niso najbolje izkazali in jim je šlo sprva vražje za nohte. Prvi polčas 1:0 za Maribor. Videli smo, da imajo naši boljše igro, toda žoga je res okrogla. Z malo boljše igro se je naša enajstovica izkazala v drugem polčasu in se ji je posrečilo rezultat izenačiti. Gol je zabil tov. Stupica. Z rezultatom 1:1 je moštvo zapustilo igrišče. Ker pri brzoturnirjih v takem slučaju določijo zmagovalca žreb, je bila cela »Ljudska« kot na trnih, toda srečni roki »kapetana momčadi« tov. Božota se moramo zahvaliti, da smo prišli v finale.

Drugo tekmo so igrali Celjani in Slovenski poročevalec. Celjani so zabil kar tri gole Poročevalcu in se plasirali v finale.

Tretjo tekmo sta igrala premaganca, to je Maribor in Poročevalec. Rezultat 0:0.

Pri četrti tekmi je šlo pa zares, — za pokal. Da bi videli našega predsednika Goslarja, mogočega sedečega na tribuni, kako je bil nervozen, kakor tudi ostali. Samo da se je pojavil kje med publiko naš igralec, je že moral poslušati ploho strokovnih nasvetov.

V finalni tekmi s FA Celje so naši igrali kot levi. Žoga je šla z glave na glavo, z noge na nogo. Tribuna se je tresla od navdušenih »drukarjev« »Ljudske«. Naši navelijo, Potočnik ima žogo, buta—bum, — gol. Tovariš Goslar se je oddahnil. »Grozno rjovenje« je naznanjalo, da »Ljudska« že drži za pokrovček pokala.

Tudi Celjani so dobro igrali in napeli vse sile, da bi izenačili rezultat. Vendar je naše moštvo zmagalo. Predsednik celjske podružnice je v kratkih besedah pozdravil vse udeležence, posebno pa fizikulturnike, čestital naši enajstovici in izročil pokal kapetanu Sintiču.

Med odmori nogometnih tekem so se pojavili na startu tekači za balkansko šta-

feto. Tekmovali so Celjani, Mariborčani in Ljudska pravica. Na startu so tekači za 800 metrov. Za nas teče tov. Hvale in se kar dobro drži. Malo pred predajo štafetne palice Hvale zaostane in tekača za 400 metrov iz Celja in Maribora imata že deset metrov naskoka, ko starta naš Mihec. V divjem teku povečavata nasprotnika razdaljo od Mihca. Toda naš Miha ve, kako je treba teči, on ima preračunane svoje sile in res sta se nasprotnika utrudila, razdalja se manjša — Mihec »stiska«, publika ga navdušeno spremlja. Z naskokom 10 metrov preda Miha štetno palico Kregarju, ki v hitrem teku vodi, preteče 200 metrov in preda palico Čenčiču, ki ob nepopisnem navdušenju publike potegne 100 metrov in z naskokom 20 metrov priteče v cilj.

Po balkanski štafeti so na štartih tovarišice za štafeto 4x60 metrov. Za naš aktiv tečejo Jarc Mira, Vrviščar Majda, Žalohar Anica in Jeriha Nada. Tudi ta štafeta si je priborila prvo mesto med grafičnimi ženskimi štafetami. Najboljši čas je dosegla Majda.

Veseli zmag so se naši tekmovalci vračali v Ljubljano, trdno odločeni, da ta zmag ne sme biti poslednja.

ZAENKRAT SMO PRVI

Naši lahkoatleti sodelujejo pri izbirnem sindikalnem prvenstvu LR Slovenije. Moška ekipa šteje 10 tovarišev, ženska pa 6 tovarišic. Dosedaj naša moška ekipa vodi in bo verjetno prvak mesta Ljubljane, dočim je ženska ekipa na drugem mestu, to je za tečajnicami fizikulturne šole. 28. t. m. bo prvenstveno tekmovanje med najboljšimi ekipami vseh mest Slovenije, od katerih bo šlo pet najboljših ekip na državno prvenstvo v Zagreb.

Naš fizikulturni aktiv ponovno dokazuje, da je pravilno organizacijsko in kvalitetno zadihal in mu moramo priznati, da je res eden najboljših, najbolj agilnih sektorjev našega sindikata. V zgoraj omenjenem ekipnem prvenstvu so se pa najbolje izkazali tovariši: Potočnik Miro, Kregar Jaka, Kink Boris, od tovarišic pa Jarc Mira in Vrviščar Majda.

Tudi izjava sodniškega zbora, da smo najbolj disciplinirani ekipe, zlasti ženska ekipa, zelo ugodno vpliva na vsakega tekmovalca.

Ti prvi uspehi, ki jih žanje naš mladi aktiv, naj nam pa ne zmešajo glav, temveč naj nam bodo vzpodbuda k resnim treningom in k pritegnitvi novih sodelavcev in tekmovalcev, zlasti mladine. —ič

CVETKE IZ TISKARNE

Zvečer, ko greš spat, porini uro za pet minut naprej, zjutraj vstani četrte ure prej, na hitro roko pozajtrkuj in teci, teci, teci v tiskarno. Ves upehan prideš do vratarja in, oj, groza! Pri vhodu že stoji personalni in te pogleda izpod čela, češ zamudil si! Kot izgleda, bomo res morali na sindikalne stroške kupiti dobro uro.

*

»Kam pa greš, Pankracij?«

»K dohtarju, veš tako me noža na glavi boli, da moram prec eno kilo češpelj kupiti na plač!«

»Pa imaš dovolilnico za izstop?«

»Bejž, bejž, al misleš, da mamo take vratarje kot pred vojska. Dons te še povoha ne, kaj da bi vprašal za dovolilnico!«